

Kỷ Niệm

Rất êm

Cho tôi lại ngày nào Trăng lên bằng ngọn cau. Mẹ tôi ngồi khâu
 Cho tôi lại chiều hè Tôi đi giữa đường quê. Hai bên là hương

áo Bên cây đèn dầu hao. Cha tôi ngồi xem báo Phố xá vắng hịu
 lúa Xa xa là ngọn tre. Thấp thoáng vài con ghé. Tiếng nước dưới chân

hiu. Trong đêm mùa khô ráo. Tôi nghe tiếng còi tàu.
 đê. Tôi mê trời mây tía. Không nghe mẹ gọi về

Cho tôi lại nhà trường Bao nhiêu là người thương Không ai thù ai oán Ai cũng bảo tôi ngoan.
 Cho tôi lại một mùa Mưa rơi buồn ngoại ô Đêm đêm đèn trong ngõ Soi sáng mảnh tim khô

Tôi yêu thầy tôi lắm Nhớ tiếng nói vang vang Tôi theo tà áo trắng Cô em bạn cùng trường
 Tôi mơ thành triệu phú Cứu vớt gái bơ vơ Tôi mơ thành thi sĩ Đêm thơ dệt mộng hồ.

Cho tôi lại còn nhiều Cho tôi lại Tình Yêu Tôi không cần khôn khéo Tôi không đòi bao nhiêu
 Cho đi lại từ đầu Chưa đi vội về sau Xin đi từ thơ ấu Đi vui và bên nhau.

Cho tôi lòng nòn yếu Dễ khóc, dễ tin theo, Cho tôi thời niên thiếu. Cho tôi lại từ đầu.
 Trong tim thì sôi máu Khỏe mắt có trăng sao Bông hoa cài trên áo Trên môi một nguyệt cầu

Cho đi lại từ đầu ! Chưa đi vội về sau.
 Cho đi lại từ đầu ! Chưa đi vội về sau.